

EREN, NO FOREN

La seua mare era doctora, però la majoria de dones ja no podien treballar. Tampoc podien ser tractades per metges que foren homes. Llavors, la xiqueta va nèixer amb l'ajuda de la seua àvia, les seues germanes i les seues cosines, que un dia havien sigut xiquetes també.

Aisha va nèixer a l'Afganistan. Va nèixer amb salut, però va nèixer dona. Va plorar amb les seues companyes quan la seua escola fou tancada. La seua vida va canviar a un rol passiu: ja no era la protagonista ni podia actuar. Les dones ja no eren; foren. Foren silenciades, foren esborrades, simplement 'foren' per a la resta de la societat. La dona va deixar de ser i va passar a ser feta. Va deixar de ser el subjecte i va passar a ser part de l'acció d'un altre.

Aleshores, son pare va aconseguir un nou treball al Pakistan. Aisha, les seues germanes i la mare van traslladar-se amb ell. A ella li fou assignada una escola amb xiquetes que cantaven, ploraven i reien. Amb xiquetes que actuaven.

Així, Aisha va cantar, va riure, va plorar i va viure. Era intel·ligent, era forta, era valenta i era dona. Sempre va ser dona, però això mai tornaria a ser un impediment. Va ser el subjecte, l'autora de la seua vida, que no fou escrita per ningú més. Simplement, era.

Pseudònim: Castanyera. **Categoria:** Juvenil.